

Repertoriul jurisprudenței

Cauza T-320/10

(publicată în extras)

**Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell
împotriva
Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)
(OAPI)**

„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală CASTEL — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Admisibilitate — Motiv absolut de refuz neinvocat în fața camerei de recurs — Examinare din oficiu a faptelor — Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”

Sumar – Hotărârea Tribunalului (Camera a șasea) din 13 septembrie 2013

Marcă comunitară — Dispoziții de procedură — Examinare din oficiu a faptelor — Procedură de declarare a nulității care privește motive absolute de refuz — Examinare limitată la motivele invocate

[Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, art. 7 alin. (1), art. 52, art. 55 și art. 76 alin. (1)]

Conform articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară, în cadrul examinării motivelor absolute de refuz, examinatorii Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), iar în calea de atac, camera de recurs a Oficiului trebuie să examineze din oficiu faptele pentru a stabili dacă marca a cărei înregistrare se solicită se încadrează sau nu se încadrează în vreunul dintre motivele de refuz al înregistrării prevăzute la articolul 7 din același regulament. Rezultă că organele competente ale Oficiului pot fi determinate să își întemeieze deciziile pe fapte care nu au fost invocate de solicitant. Oficiul are obligația să examineze din oficiu faptele pertinente care l-ar putea determina să aplice un motiv absolut de refuz.

Cu toate acestea, în cadrul unei proceduri de declarare a nulității, Oficiul nu poate fi obligat să realizeze încă o dată analiza din oficiu a unor fapte pertinente care l-ar putea determina să aplice motivele absolute de refuz efectuată de examinator. Din dispozițiile articolelor 52 și 55 din Regulamentul nr. 207/2009 rezultă că marca comunitară este considerată validă până când este declarată nulă de Oficiu în urma unei proceduri de declarare a nulității. Prin urmare, aceasta beneficiază de o prezumție de validitate, care constituie consecința logică a controlului efectuat de Oficiu în cadrul examinării unei cereri de înregistrare.

Această prezumție de validitate limitează obligația Oficiului, prevăzută la articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, de a examina din oficiu faptele pertinente care l-ar putea determina să aplice motivele absolute de refuz la examinarea cererii de înregistrare a unei mărci comunitare efectuată de examinatorii Oficiului, iar în calea de atac, de camerele de recurs, în cadrul procedurii de înregistrare a mărcii respective. Or, în cadrul unei proceduri de declarare a nulității, întrucât marca

comunitară înregistrată este prezumată validă, îi revine persoanei care a formulat cererea de declarare a nulității sarcina de a invoca în fața Oficiului elementele concrete care ar pune în discuție validitatea sa.

(a se vedea punctele 26-28)